

A Cour de cassation (Franciaország) által 2008. február 15-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Copad SA kontra 1. Christian Dior couture SA, 2. Vincent Gladel mint a Société industrielle de Lingerie (SIL) vagyonfelügyelője, 3. Société industrielle de Lingerie (SIL)

(C-59/08. sz. ügy)

(2008/C 92/37)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Cour de cassation (Franciaország).

Az alapeljárás felei

Felperes: Copad SA.

Alperes: 1. Christian Dior couture SA, 2. Vincent Gladel mint a Société industrielle de Lingerie (SIL) vagyonfelügyelője, 3. Société industrielle de Lingerie (SIL)

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv⁽¹⁾ 8. cikkének (2) bekezdését akként kell-e értelmezni, hogy a védjegyoltalom jogosultja a védjegyoltalomból eredő jogaira történő hivatkozással felléphet az olyan használóval szemben, aki megsérti a használati szerződésben foglalt azon kikötést, amely – a védjegy jóhírnevéhez kapcsolódó okoknál fogva – tiltja az akciós áruk forgalmazói számára történő értékesítést?
- 2) Ugyanezen irányelv 7. cikkének (1) bekezdését akként kell-e értelmezni, hogy valamely védjeggyel megjelölt áruknak az Európai Gazdasági Térségben az engedélyes által történő, a használati szerződésben foglalt azon kikötést sértő forgalomba hozatalát, amely – a védjegy jóhírnevéhez kapcsolódó okoknál fogva – tiltja az akciós áruk forgalmazói számára történő értékesítést, úgy kell tekinteni, hogy ahhoz a védjegy-jogosult nem adta hozzájárulását?
- 3) Az előző kérdésre adott nemleges válasz esetén a védjegyjogosult ugyanezen jogszabály 7. cikkének (2) bekezdése alapján hivatkozhat egy ilyen kikötésre az áruk további forgalmazásának megakadályozása céljából?

⁽¹⁾ HL L 40., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 92. o.

2008. február 18-án benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Görög Köztársaság

(C-61/08. sz. ügy)

(2008/C 92/38)

Az eljárás nyelve: görög

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: G. Zavvos és H. Støvlbæk meghatalmazottak)

Alperes: Görög Köztársaság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy a Görög Köztársaság – mivel elfogadta és hatályban tartotta a Kodika Symvoulaioyrafon (görög közjegyzői törvény) (2380/2000. törvény) 19. §-ának (1) bekezdését – nem teljesítette az Európai Közösséget létrehozó szerződésből, különösen az EK-Szerződés 43. és 45. cikkéből, valamint a legalább hároméves szakoktatást és szakképzést lezáró felsőfokú oklevelek elismerésének általános rendszeréről szóló, 1988. december 21-i 89/48/EGK tanácsi irányelvből⁽¹⁾ eredő kötelezettségeit;
- a Bíróság kötelezze a Görög Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. A görög hatóságok álláspontja szerint a közjegyzői foglalkozás kivételt képez az EK 43. cikk hatálya alól, mert az EK 45. cikk alkalmazási körébe tartozik. Arra hivatkoznak, hogy a közjegyző közmegbízást lát el, ami a közjegyzői okiratot – az állami bélyegző használata révén – erősebb, a bírósági határozathoz hasonló bizonyító erővel és érvényesíthetőséggel ruházza fel; hivatkoznak továbbá arra, hogy a közjegyző igazságszolgáltatási és jogi tanácsadói, valamint egy sor egyéb tevékenységet is ellát. Hivatkoznak továbbá a területiség elvére, amely nem teszi lehetővé a görög közjegyző számára, hogy az illetékességi területén kívül telepedjék le.
2. A Bizottság úgy véli, hogy az EK 43. cikk a Közösség egyik alapvető rendelkezése, és az átmeneti időszakot követően a tagállamokban közvetlenül alkalmazandó. E rendelkezés célja az, hogy valamennyi tagállami polgárnak, aki – akár második – lakóhely létesítésével egy tagállamban valamely szabadfoglalkozás gyakorlása végett letelepszik, biztosítsa a belföldiekkel azonos elbánást, és tiltja, hogy a nemzeti jogszabályokban az állampolgárságon alapuló bármilyen megkülönböztetés szerepeljen.
3. A letelepedés szabadsága alól az EK 45. cikk (1) bekezdésében előírt kivételnek azokra a tevékenységekre kell korlátozódnia, amelyek „a közhatalom gyakorlásában való közvetlen és sajátos részvételt” valósítanak meg. A Bizottság szerint azok közül a közjegyzői tevékenységek közül, amelyekre a görög hatóságok hivatkoznak, egyik sem valósít meg a közhatalom gyakorlásában való, a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerinti közvetlen és sajátos részvételt, ezért azok nem igazolhatják az állampolgársági követelményt.

4. A Bíróság álláspontja szerint a „közvetlen és sajátos részvétel” kritériuma nem teljesül a befejező határozatot hozó hatóság cselekményeivel összefüggésben végzett segéd- vagy előkészítő tevékenységek esetében. A Bíróság – a magán biztonsági cégekre vonatkozó szabályozás vizsgálata során – kimondta azt is, hogy a közhatalom gyakorlásában való közvetlen és sajátos részvétel megvalósulásához az érintettnek „kényszerítő hatalommal”⁽²⁾ felruházottnak kell lennie, ami jelen esetben bizonyosan nem áll fenn.
5. Amint az a Bíróság ítélkezési gyakorlatából kitűnik, a közhatalom gyakorlását nem szabad a pusztán közérdek nevében végzett cselekménnyel összetéveszteni. Az az egyszerű tény, hogy egy magánszemély vagy vállalkozás bizonyos mértékben köteles a közérdek nevében eljárni, nem elegendő ahhoz, hogy e tevékenység a közhatalom gyakorlásának minősüljön.
6. A Bizottság szerint a 89/48 irányelv hatálya kiterjed a közjegyzői foglalkozásra, mert gyakorlásának követelményei tekintetében a törvényben szabályozott foglalkozásról van szó, és az irányelv alkalmazása nem mellőzhető az államhatalmi jogosítványok (amelyekkel a közjegyzők rendelkeznek) átengedésére való hivatkozással, a következők miatt:
- a) ez az átengedés nem valósít meg a közhatalom gyakorlásában való közvetlen és sajátos – az állampolgársági követelmény előírását indokoltá tevő – részvételt, és
- b) még ha feltételeznék is, hogy a közjegyzők rendes köztisztviselők, ami – függelmi viszony és köztisztviselőként történő díjazásuk hiányában – nem áll fenn, ebben az esetben sem zárható ki az említett irányelv hatálya alól, mert ezt az irányelvet főszabály szerint a közszolgáltatásra is alkalmazni kell.

⁽¹⁾ HL L 19., 1989.1.24., 16. o.; magyar nyelvű kiadás 5. fejezet, 1. kötet, 337. o.

⁽²⁾ A Bíróság C-114/97. sz., Bizottság kontra Spanyolország ügyben 1998. október 29-én hozott ítéletének (EBHT 1998., I-6717. o.) 37. pontja.

A Tribunal de travail d'Esch-sur-Alzette (Luxemburgi Naghercegség) által 2008. február 18-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Virginie Pontin kontra T-Comalux SA

(C-63/08. sz. ügy)

(2008/C 92/39)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal de travail d'Esch-sur-Alzette (Luxemburgi Naghercegség).

Az alapeljárás felei

Felperes: Virginie Pontin.

Alperes: T-Comalux SA.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a várandós, a gyermekágyas vagy szoptató munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről szóló (tizedik egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv⁽¹⁾ 16. cikke (1) bekezdésének értelmében), 1992. október 19-i 92/85/EGK tanácsi irányelv (HL L 348., 1. o.; magyar nyelvű kiadás 5. fejezet, 2. kötet, 110. o.) 10. és 12. cikkét, hogy azzal nem ellentétes, ha a nemzeti jogalkotó a terhességének időtartama alatt felmondással érintett várandós munkavállaló keresetét olyan jogvesztő határidő betartásához köti, mint a Code de Travail (Munka Törvénykönyve) 337. cikke 1. §-ának (2) bekezdésében előírt nyolcnapos határidő, illetve ugyanezen 1. § (4) bekezdésében szereplő tizenöt napos határidő?
- 2) Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén [...] a nyolc illetve tizenöt napos határidők nem tekintendők-e túl rövidnek ahhoz, hogy a terhessége időtartama alatt felmondással érintett várandós munkavállaló bírósági úton érvényesítse jogait?
- 3) Úgy kell-e értelmezni a férfiak és a nők közötti egyenlő bánásmód elvének a munkavállalás, a szakképzés, az előmenetel és a munkakörülmények terén történő végrehajtásáról szóló, 1976. február 9-i 76/207/EGK tanácsi irányelv 2. cikkét, hogy azzal nem ellentétes⁽²⁾, ha a nemzeti jogalkotó megfosztja a terhessége időtartama alatt felmondással érintett várandós munkavállalót a visszaélészerű felmondás miatti kártérítési kereset benyújtásának lehetőségétől, amelyet a Code de Travail L. 124-11. cikkének (1) és (2) bekezdése az egyéb felmondással érintett munkavállalók számára biztosít.

⁽¹⁾ HL 1992. L 348., 1. o.

⁽²⁾ HL 1976. L 39., 40. o.

2008. február 19-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Észt Köztársaság

(C-68/08. sz. ügy)

(2008/C 92/40)

Az eljárás nyelve: észt

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: E. Randvere és K. Simonsson)

Alperes: Észt Köztársaság